

Speech aantredend Korpscommandant Rijdende Artillerie, luitenant-kolonel Hoefsloot, 29 juni 2010, Legerplaats bij Oldebroek

"Generaals, Kolonel van het Korps, Heren oud Korpscommandanten, geachte genodigden, Rijders,

Voor u staat een verheugde en trotse commandant. Verheugd omdat ik na mijn beëdiging bij de Rijders in 1989 vaak heb nagedacht over het mogen voeren van het commando over deze bijzondere eenheid en dit unieke Korps. Na ruim 20 jaar is die lang gekoesterde wens in vervulling gegaan en is het mij gegeven de komende twee jaar uw commandant te zijn. Trots, omdat ik gezien heb dat vele mensen van de afdeling operationeel hun steentje hebben bijgedragen in Afghanistan, bijvoorbeeld als lid van het PRT of binnen de compagnieën van de Battlegroup, maar ook in eerdere missies zoals in Irak en voormalig Joegoslavië. De uitstekende wijze waarop u dat gedaan heeft toont aan dat u inzetbaar bent op meerdere fronten.

Voordat ik verder ga wil ik iedereen graag van harte welkom heten en benadrukken dat wij uw aanwezigheid bijzonder waarderen. Met uw aanwezigheid toont u uw interesse in ons Korps en uw blijf van waardering voor de prestaties van onze Rijders. Een bijzonder woord van welkom aan onze oud Korpscommandanten, onder leiding van de Kolonel van het Korps, de Luitenant-generaal b.d. Sonneveld, onze Brigade commandant, de Brigadegeneraal van der Laan, de familie en bekenden van de Lkol Bouwmeester, in het bijzonder zijn vrouw Joke en de kinderen en uiteraard mijn eigen familie, in het bijzonder mijn ouders en mijn vrouw Miranda en onze kinderen, Femke, Lisanne en Laura.

Bij een commando-overdracht zoals vandaag past naar mijn mening bescheidenheid bij de aantredende commandant. Ik zal het dan ook kort houden.

Om te beginnen wil ik me graag richten tot de scheidende commandant, de Lkol Bouwmeester. Han, jij had het geluk dat je maar liefst drie jaar lang commandant mocht zijn van deze afdeling en dit Korps. Een intensieve periode die vooral in het teken stond van operationeel optreden: bijdragen aan NRF, een bijdrage van 6 vuurmondpelotons aan de ISAF missie in Afghanistan en jouw uitzending met het Provinciaal Reconstructie Team in Uruzgan kenmerken jouw periode als commandant. Vooral de werkzaamheden voor dit PRT hebben veel tijd en energie van je gevergd. Vanaf augustus 2008 begon het formeren en het opwerken van het PRT. Het eerste PRT dat onder civiele leiding werd geplaatst, waardoor jij niet meer zoals je voorgangers de rol van commandant PRT mocht vervullen. Voor een militair die in het dagelijks leven commandant is van een operationele eenheid is dat geen eenvoudige opgave. Toch wist jij daar in Uruzgan met een juist gevoel voor diplomatie je eigen invulling aan te geven en kijkt het PRT met trots terug naar de behaalde resultaten. Van maart tot en met september 2009 heb je met een deel van de afdeling deze missie uitgevoerd en de rest van de eenheid achter moeten laten in de bekwame handen van je plaatsvervanger, de Majoor Blom. Onder zijn leiding werd het opleidings- en trainingsprogramma gewoon voortgezet, vonden verschillende ceremoniële activiteiten plaats en had jij geen omkijken naar hetgeen in NLD moest gebeuren. Na je uitzending kreeg je nog de gelegenheid een doorstart met de afdeling te maken en de homogeniteit weer terug te brengen in de eenheid. Ik denk dat je daarin prima geslaagd bent en dat je vandaag aan mij een prachtig team hebt overgedragen. Na vandaag lonkt voor jou en je gezin een nieuw avontuur. Komend weekend reizen jullie af naar de Verenigde Staten, waar jij binnen het Allied Command of Transformation te Norfolk de komende drie jaar een functie zult vervullen. De Verenigde Staten zijn niet vreemd voor jullie, je hebt er immers mogen studeren, en daarnaast zijn de verhalen van de verkenning van afgelopen mei ook veelbelovend. Ik wens jullie daar zeer veel leef- en werkplezier en ik hoop dat je op de Korpswebsite een keer verslag wilt doen van jullie ervaringen. Han en Joke, dank voor alles wat jullie voor de afdeling en het Korps betekend hebben en nogmaals heel veel succes in Norfolk.

Personeel van de 11 Afdeling Rijdende Artillerie, Rijders, kort wil ook tot jullie het woord voeren. De verdiensten die ik zojuist heb toegeschreven aan de Lkol Bouwmeester zijn uiteraard ook jullie verdiensten. **Jullie** zijn degenen die in het PRT werkzaam zijn geweest en het het beste voorhadden met de bevolking van Uruzgan. **Jullie** zijn degenen die vuursteun geleverd hebben aan de manoeuvre elementen van de Battlegroup en aan onze AUS, USA en FRA partners. En **jullie** zijn degenen die met eenheden van de BG op patrouille gingen en onder de zwaarste omstandigheden in staat waren die eenheden met jullie expertise te versterken. Deze expertise beperkte zich niet alleen tot het leveren van vuursteun, maar ook op het gebied van bijvoorbeeld geneeskundige verzorging, verbindingen en berging en afvoer zijn jullie actief geweest. Voor de achterblijvers in NLD geldt overigens een vergelijkbaar verhaal; ook hier draaide de wereld gewoon door met vele steunverleningen en een overvol opleidings- en trainingsprogramma, dat als gevolg van de uitzending uitgevoerd moest worden door minder dan 50% van het organieke kader. Met jullie optreden hebben jullie nationaal en internationaal een zeer positieve indruk achtergelaten. Het is onze taak om dat naar de toekomst toe voort te zetten.

Over die toekomst wil ik nog het volgende zeggen. Het zou naïef zijn als we onze ogen zouden sluiten voor de financiële tekorten waarmee we nu kampen en de bezuinigingen die we met de komst van het nieuwe kabinet rijksbreed over ons heen krijgen. Daarnaast krijgen we te maken met de gevolgen van de re-deployment uit Uruzgan en het feit dat er nog geen andere missie is geïdentificeerd. Dat neemt niet weg dat we ons niveau moeten handhaven en daar waar nodig aanscherpen, rekening houdend met het feit dat we daar minder (financiële) middelen voor beschikbaar zullen krijgen. Dat noodzaakt dus tot creativiteit bij de ontwikkeling van het oefen- en trainingsprogramma en het maken van weloverwogen keuzes. Op dat laatste kunt u mij en mijn staf aanspreken.

U zal ik aanspreken op de aspecten **vakmanschap, leiderschap, mentale & fysieke fitheid** en **voorbeeldgedrag**. Van u verwacht ik dat u blijft investeren in uw **vakmanschap**, binnen uw eigen expertise als artillerist, verbindelaar, logisticus, enzovoorts, maar ook als algemeen militair, zodat u voor alle operaties inzetbaar bent, nationaal en internationaal. Daarnaast verwacht ik dat u investeert in **leiderschap** van laag tot hoog. Een goed voorbeeld zag ik vorige week bij de oefening STROOK van de SSVBT, waar korporaals getraind werden in de rol van groepscommandant, maar waar C-SSVBT zelf ook getraind werd door de afdelingsstaf. Trainen in leiderschap heeft tot resultaat dat we onze jonge leiders in staat stellen onder operationele omstandigheden de juiste beslissingen te nemen. Het trainen van leiderschap is dus voor ons Core Business. Het investeren in **mentale en fysieke fitheid** maakt deel uit van ons reguliere opleidings- en trainingsprogramma, maar in de basis ligt er ook een verantwoordelijkheid bij u als individu. Daar waar u niet in staat bent dat zelfstandig in te vullen zoekt u steun bij uw collega's en kader. Daar waar u constateert dat uw collega mentale of fysieke problemen heeft biedt u een helpende hand. Tenslotte het aspect **voorbeeldgedrag**; voor de meesten van u een open deur. In het licht van het programma van de 2 Bt voor 2011 wil ik 'm toch noemen. Wij gaan in de 2^e helft van volgend jaar als eerste niet-manoeuvere eenheid de Compagnie in de West leveren. Ik ben er van overtuigd dat wij die taak op een prima wijze zullen uitvoeren, maar zowel onze collega's van het Korps Mariniers als de bevolking van Curaçao zullen ons optreden nauwgezet volgen. Uw gedrag buiten de diensturen kan van grote invloed zijn op uw dagelijkse werkzaamheden en de wijze waarop men over u oordeelt. Kortom, vergeleken met andere missies niets nieuws onder de zon, maar wel iets om altijd bewust van te zijn, ook in het hier en nu van het reguliere kazerne leven.

Ik ga afsluiten. Geachte genodigden, ik wil u nogmaals danken voor uw aanwezigheid en geduld op deze warme dag. Ik nodig u graag uit om aansluitend aan deze ceremonie afscheid te nemen van de Lkol Han Bouwmeester en zijn vrouw Joke. Geachte Rijders, ik zie uit naar de komende periode en verheug me op de samenwerking met u. We gaan er samen een mooie tijd van maken.

Majoor Blom, wilt u het Wilhelmus laten spelen.

= WILHELMUS =

Majoor Blom, wilt u de eenheden afmelden.”